

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

50^e jaargang • nr. 98 • NAJAAR 2024

Karlshuld

Deze foto maakt deel uit van een reeks historische opnamen die vanaf het najaar 2019 in de 'Stem van de laatste Bazuin' geplaatst is. Het tijdvak dat aan de orde komt is ca. 1825 t/m 1850 (voor de beschrijving van deze foto, zie pagina 19 van deze uitgave).

Hersteld Apostolische Zendingkerk

www.hazknederland.org

Correspondentieadres:

J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem

Deez' aard is Uw, o Heer der heren!
Uw is haar wond're hemelbaan,
Uw zijn haar bergen, dalen, meren,
haar stromen en haar oceaen.
Uw is de dag, Uw is de nacht:
't leeft alles slechts door Uwe kracht.

Uw is deez' aarde, lief'lijk stralend,
als zonnegloed haar ijs ontdooit.
Uw is z', in lenteschoonheid pralend,
met bloesems als een bruid getooid.
Uw is z', als 't wuivend korenveld
een rijken, schonen oogstdag spelt.

Uw is deez' aard', als woeste vlagen
haar akker teist'ren en haar woud,
als stormen door het luchtruim jagen
en neev'len dalen, kil en koud,
als 't witte sneeuwkleed is gespreid,
waar zij eens bloeid' in heerlijkheid.

Mijn hart zij 't Uw' en heel mijn leven,
als 't blijde straalt in zonnegloed,
en ook als wolken mij omgeven,
als stormen varen door 't gemoed.
Gij zijt mijn God, al 't Uw' is 't mijn':
laat immer meer mij d' Uwe zijn!

GEZANG 288, VERZEN 1 T/M 4

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Leerdamdruk BV
Leerdam

ISSN 1568 - 3419

De drang van de liefde van Christus

J.L.M. Straetemans

Het gaat over de typische liefdesbetrekking, de openbaring van de zuiverste liefde van Christus, tussen Hem en Zijn gemeente, tussen Bruidegom en bruid. De kracht van deze liefde is sterker dan de dood. In het Hooglied lezen wij: 'Zet mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm; want de liefde is sterk als de dood; de ijver is hard als het graf; haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des Heeren. Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem te enenmale verachten' (Hl.8:6-7). Voortdurend, iedere keer opnieuw, wordt ons die liefde herhaald en duidelijk gemaakt. Daardoor worden wij in de gelegenheid gesteld deze liefde in ons op te nemen en toe te passen in ons leven, om spoedig, als die prachtig getooidde bruid de Bruidegom tegemoet te gaan in de lucht en altijd bij Hem te zijn. Het begint in de dagen van Abraham, Izak en Rebekka, ca. 1800 jaar voor Christus. Kernvers in deze geschiedenis beschreven in Genesis 24, is het antwoord van Rebekka op de vraag: 'Zult gij met dezen man trekken [mee-

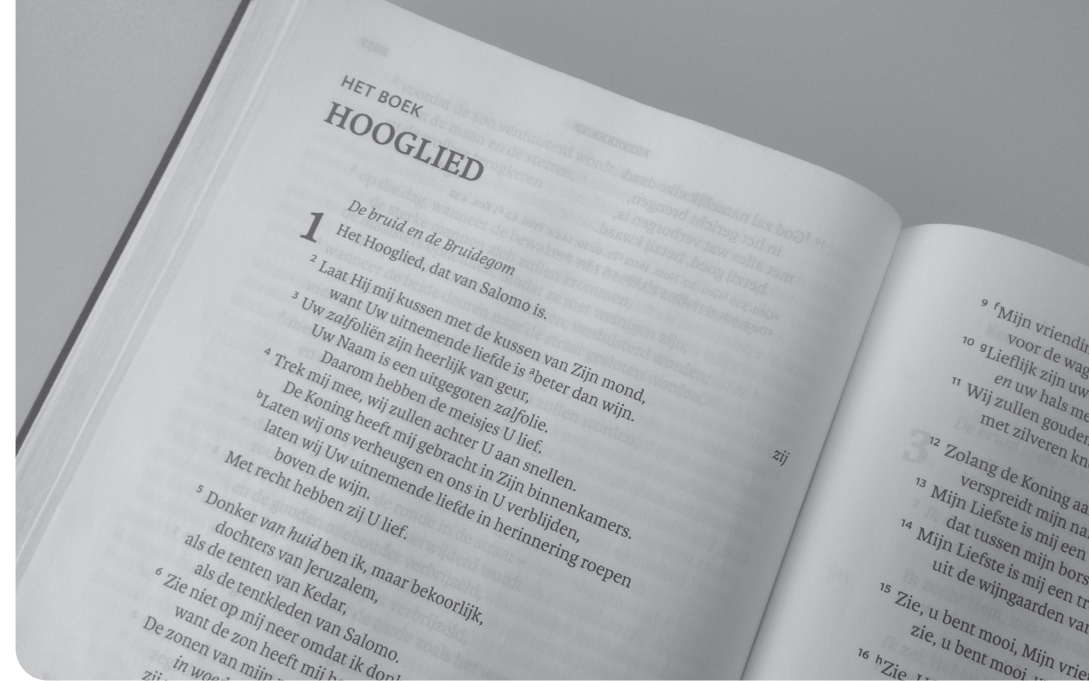
gaan]? En zij antwoordde: Ik zal trekken, ik ga mee' (Gn.24:58). Niemand, niets hield haar tegen; alles en allen liet zij los, liet zij vrijwillig achter om haar bruidegom Izak, die zij niet gezien had, te kunnen zien en altijd bij hem te zijn. Geldt en is dit ook niet voor ons, zoals geschreven: 'Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde' (1Pt.1:8). Honderden jaren later in Psalm 45 worden ons de beelden herhaald en steeds duidelijker. Deze Psalm wordt het bruiloftslied, huwelijkslied of liefdeslied genoemd. De beelden en liefdesdrang worden steeds duidelijker. Wij lezen hier over een Koning en koningin. Wéér diezelfde kernboodschap: loslaten, losmaken, achterlaten. 'Hoor, o Dochter! en zie, en neig uw oor; en vergeet uw volk en uws vaders huis. Zo zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid; dewijl Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder' (Ps.45:11-12). Vergeet uw volk en vaders huis. Laat het achter zonder om te kijken, om éénmaal in te kunnen gaan in het paleis van de Koning. 'In gestikte klederen zal zij tot den Koning geleid

worden; de jonge dochteren, die achter haar zijn, haar medegezellinnen, zullen tot u gebracht worden. Zij zullen geleid worden met alle blijdschap en verheuging; zij zullen ingaan in des Konings paleis' (Ps.45:15-16).

Het onderwijs van Christus

In Lukas 14 (vz. 15-24) wordt beschreven wat Christus ons leert, wat de hoogste drang van de liefde van Hem voor ons inhoudt, wat deze liefde schenkt en hoe wij dit in ons leven kunnen toepassen. Bij dit onderwijs van Jezus over het grote avondmaal; de Koninklijke bruiloft komt die hoogste drang der liefde van de Bruidegom nog krachtiger naar voren. Jezus leert: 'Een zeker mens bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er velen. En hij zond zijn dienstknecht uit ten ure des avondmaals, om den genoden te zeggen: Komt, want alle dingen zijn nu gereed' (Lc.14:16-17). Komt: alle dingen zijn bereid, niemand van de gasten hoeft iets mee of aan te brengen. Jezus leert ons dan verder: 'En zij begonnen allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen. De eerste zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht, en het is nodig, dat ik uitga, en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. En een ander zeide: Ik heb vijf juk ossen gekocht, en ik ga heen, om die te beproeven; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. En een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd, en daarom kan ik niet komen' (Lc.14:18-20). Apostel Sitwell schrijft over deze verzen

(1869: Het Godsplan): 'Laten wij/ zij, die de Heer liefhebben altijd bereid zijn. Dat niemand zichzelf verhindert. Laten wij niet zijn zoals zij, die hetzij in de dingen van de wereld, hetzij in de dingen van het Koninkrijk Gods de uitnodiging om tot de bruiloft van het Lam te komen als het ware verwerpen doordat wij in natuurlijke of in geestelijke zin een vrouw, een akker of een juk ossen te verzorgen hebben (Lc.14:18). Verzorg alles en allen; vervul de plicht en verricht de arbeid op de plaats waar wij in kerk en/of wereld geplaatst zijn. Maar wees waakzaam, laat niet toe, dat deze plichten en arbeid u verhinderen om u voor te bereiden op, en naar de komst van uw Bruidegom verlangend te blijven uitzien. (Almachtige God, geef dat alle noodzakelijke werkzaamheden waarin wij bezig zijn, zij het in kerkelijke of in wereldlijke zaken, ons niet belemmeren, maar dat wij bij de verschijning en de komst van Uw Zoon, met blijdschap Hem tegemoet snellen, Die met U en de Heilige Geest, een enig God, leeft en regeert in alle eeuwigheid). Zo hoort de gestalte te zijn van iedere gelovige: Gods vermaningen ter harte te nemen: zich voor- en toe te (laten) bereiden en ernaar te jagen om te mogen behoren tot de wijze maagden, die niet alleen lampen hebben, maar ook olie in hun vaten'. Een ernstige onderwijzing voor ons om goed in ons op te nemen, ernstig over na te denken en om te bidden en te waken dat wij aannemen en tot ons nemen, zoveel als in

ons vermogen ligt, wat de Heer wil schenken. Dit opdat wij uit genade waardig bevonden mogen worden de bruiloftszaal binnen te gaan en de Bruidegom te zien van aangezicht tot aangezicht (1Kor. 13:12). Jezus vervolgt: 'En dezelve dienstknecht weder gekomen zijnde, boodschapte deze dingen zijn heer. Toen werd de heer des huizes toornig, en zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de straten en wijken der stad, en breng de armen, en verminkten, en kreupelen, en blinden hier in. En de dienstknecht zeide: Heere, het is geschied, gelijk gij bevolen hebt, en nog is er plaats. En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde; Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken zal' (Lc.14:21-24). Dwing ze in te komen opdat mijn huis vol worde. Dwingen betekent hier: dring aan,

nodig dringend uit; noodzaak hen; overtuig ze van de dringende noodzaak; overtuig ze van de noodzakelijkheid. Juda, broeders, zusters, jongeren: hier is sprake van de hoogste drang der liefde van Jezus. Het huis, de bruiloftszaal, moet vol; het huis de bruiloftszaal wordt vol.

Waardevolle geschenken

Als eerste geschenk ontvangt Rebekka een gouden voorhoofdsiersel en twee armringen (Gn.24:22). Zij ontvangt daarna nog meer: zilveren en gouden kleinoden en klederen (Gn.24:53). Hierbij ging het meer om de gever, dan om de geschenken zelf. De geschenken bewerken dat de aandacht van de bruid gericht bleef op de bruidegom. Iedere keer als een meisje de verlovingsring aan haar hand ziet denkt ze toch aan haar verloofde? De geestelijke geschenken die wij ontvangen hebben zijn natuurlijk: het gou-

den voorhoofdsiersel als type en schaduwbeeld van de Heilige Verzegeling; de kleinoden: deze sieraden zijn het beeld van de gaven van de Heilige Geest. Wij hebben het zomaar ontvangen van de Heer, om niet [zonder kosten]. Het is ons overkomen als genade, zoals het Rebecca als genade is geschonken, overkomen. Hierdoor blijft onze aandacht, ons oog, ons hart, gericht op onze aanstaande Bruidgom. De kern van de hoogste drang van de liefde van Christus is de typische liefdesbetrekking, de openbaring van de zuiverste liefde van Christus tussen Hem en Zijn gemeente, tussen Bruide-

gom en bruid. Deze liefde wekt het verlangen op naar verlossing. Deze liefde wekt verlangen op naar de komst van Christus en de tijd dat deze ware liefde deze gehele wereld zal doortrekken. Wij leven toch in dagen van het in vervulling gaan van de beloften door Jezus gedaan om als Bruidgom Zijn bruid te komen halen. Wij zijn onderweg naar onze bestemming, ons doel, om met een vreugdevol bruidshart, vol verlangen, als een prachtig getooide bruid de Bruidgom tegemoet te gaan in de lucht en altijd bij Hem te zijn. Welk een uitzicht bruidsgemeente. Houd goede moed: Jezus komt. Maran-atha. •

De tijd der heidenen gegeven

M.S. Antonisse

In wat voor een tijd zijn wij gekomen na tweeduizend jaar Evangelieprediking? Dan is de tijd der heidenen inmiddels wel vervuld zou je kunnen zeggen! Zoals apostel Paulus dat schrijft in de brief aan de Romeinen: 'Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn' (hst.11 vs 25). Kunnen wij als hedendaagse christenen dat opmerken, dat de tijd der heidenen inmiddels wel vervuld is geworden? Kunnen wij het opmerken dat de tijden zijn veranderd? Dat kunnen wij zeker vanuit Gods Woord. In Openbaring (hst. 13 vs. 12) lezen wij: 'En het oefent al de macht van het eerste beest in tegenwoordigheid van hetzelfde, en het maakt dat de aarde en die daarin wonen, het eerste beest aanbidden, welks dodelijke wond genezen was'. Het Boek voor onze Tijd, geeft een uitgebreide verklaring van dit vers. In het kort kunnen wij daaruit verstaan, dat in onze tijd de heidens-Romeinse macht is teruggekeerd. De heidens-Romeinse macht die was en is overwonnen door de Evangelieprediking is weer terug. Keizer Constantijn heeft in het jaar 324 de aanzet gegeven, door de

christelijke leer als staatsgodsdienst te benoemen en ook zelf christen te worden. De vervolgingen van de christenen stopten dan ook. Het christendom kon zich uitbreiden over Europa en daarbuiten. Een christelijk cultuur ontstond, waardoor ook de heidenen, die de God Israëls niet kenden, de barmhartigheden Gods mochten en konden ontvangen in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon: 'Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door de ongehoorzaamheid van dezen' (Rm.11:30). En dat staat voor Israël die toen niet konden geloven en de liefde Gods niet zagen in Jezus Christus.

Prediking

En zo gebeurde het dat aan de heidenen het Evangelie werd gepredikt. 'Het zij u dan bekend dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen' (Hnd.28:28). Het gebeurde onder grote verdrukking, om uiteindelijk het heidens denken te overwinnen, zodat het Evangelie vrijelijk kon worden verkondigd. Het was niet gemakkelijk om te geloven, want er was veel strijd. En zo is het eigenlijk altijd gebleven in de gehele kerkgeschiedenis van 2000 jaar Evangeliever-

Nieuws uit Georgië

De Redactie

Hierbij een foto uit een brochure die door onze broeders en zusters in Georgië, met ondersteuning vanuit Juda, is uitgegeven om het werk van de Heer nog verder onder de aandacht te brengen.

Bij de foto gaat het om de vertaling van de geloofsbelijdenis zoals wij die in de liederenbundel hebben staan. In deze brochure, waarvan er 500 verspreid zullen worden, zijn ook de '100 stellingen' van wijlen apostel F.W. Schwartz en het boekje 'Zie, Ik kom spoedig' opgenomen. •

აღდგენილი სამოციქულო მისიონერულ ეკლესიას სწამს:

1. რომ ზიზღია რწმენის ერთადერთი საფუძველია.
2. რომ უფალი იესო ქრისტე არის ეკლესიის წინამძღოლი, და ის მართავს სულიწმინდით და ის გვესაუბრება ჩვენ წინასწარმეტყველების საშუალებით.
3. რომ მას დავალება აქვს მამაზეციერისგან, რომ მოვიწოდოს, (როგორც ელიამ და იოანე ნათლისმცემელმა მოუწოდეს ისრაელს კანონისა და წინასწარმეტყველებებისაკენ) ქრისტიანობის წმინდა წერილის დოქტრინებისკენ ისე, როგორც ეს იყო გადმოცემული პირველ საუკუნეში, მოციქულების, წინასწარმეტყველების, ევანგელისტებისა და პასტორების მიერ, რომელთაც უფალი მოუწოდებდა.
4. რომ ყველა ადამიანის გადარჩენა შესაძლებელია და უფლის მოწყალეობა მთელს კაცობრიობაზე ვრცელდება.
5. რომ უფალი იესო ქრისტე პირადად დაბრუნდება და რომ მის გამოჩენას თან მოჰყვება გარდაცვლილთა მკვდრეთით აღდგომა და ცოცხალთა განდიდება დედამიწაზე, ვინც ღირსეული იქნება.

kondiging. Maar zij die geloofden, die hadden wel een doel. Dat was toch de hoop en verwachting, zoals in het Evangelie verkondigd. De verkondiging was, dat het niet zo zou blijven zoals het in alle tijden geweest is, al die moeite en verdriet. Er was zoveel strijd in de wereld, zoveel ontkenning. Het Evangelie sprak wel van overwinning, maar dat was eigenlijk niet onmiddellijk te zien. Alleen de gelovigen zagen het, door hun geloof in de Schriften; zij bleven vertrouwen op de Woorden Gods. En zij kregen dan ook door alle tijden heen geloofskracht om het alles te verdragen. Want er gebeurde van alles. Want het was voor de ongelovigen nog steeds een dwaasheid om te geloven in de gekruisigde en opgestane Heere Jezus Die gepredikt werd, Die gezegd had: 'Wie Mijn woorden zal geloven, die zal leven, al ware hij gestorven' (vrij naar Jh.11:25). In de Evangelieën staan vele woorden, die tot troost zijn voor de gelovigen. Ook in deze tijd kunnen wij dat bemerken, omdat er nog vele gelovigen in de wereld zijn die de Naam van Jezus steeds aan-

roepen. En dan bemerken wij ook de geloofskracht die zij hebben ontvangen. Want voor vele gelovigen is het nog steeds moeilijk in alle vrijheid hun geloof te belijden. Wij zijn eigenlijk gekomen in het laatst van deze tijd en zien dat het heidense denken dan ook hand over hand toenemen, in het bijzonder in Europa. Het is een groot teken dat het Godswoord daarin in vervulling aan het gaan is. 'En het beest, dat was en niet is, die is ook de achtste koning, en is uit de zeven, en gaat ten verderve' (Opb.17:11). De achtste koning of macht komt voort uit die geheel verdeelde christenheid; het Babylon, zoals dat gekend wordt. De verdeeldheid is in de christenheid. Jezus waarschuwt dan ook om oplettend te zijn. 'En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe in welken Noach in de ark ging; En beken den het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam: alzo

zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen' (Mt.24:37-39). De gelovigen zien het allemaal gebeuren in deze (eind)tijd. Veel christenen haken af, omdat zij het eigenlijk niet meer kunnen geloven. De Evangelieverkondiging heeft eigenlijk haar doel gemist meent men. Er is geen vrede en gerechtigheid gekomen, de wanorde is buitengewoon in de wereld. En hoe is het met de gelovigen? Een en al verdeeldheid, en waar moet je dan die eenheid zoeken? Dit zegt Jezus: 'Doch Jezus kennende hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en een iedere stad of huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan' (Mt.12:25). Die eenstemmigheid is niet te vinden, christenen proberen wel om elkaar te zoeken. Maar hoe ingewikkeld is het niet om naar elkaar te luisteren. Er zijn zoveel belijdenissen. Die worden vaak genoeg meer aangenomen dan wat er staat geschreven in Gods Woord.

Menselijke gedachten

De wereldleiders spreken nog steeds over een 'maakbare wereld'. En stellen dan ook dat dat door democratie mogelijk is geworden. Het volk mag daarin meeregeren. En zo gebeurt dat dan ook. De wil van het volk regeert. Ook de wetenschap heeft een grote vlucht genomen. In het boek Daniel lezen we hier al over: 'En gij, Daniël, sluit deze woorden toe en verzegel dit boek tot den tijd van het einde; velen

zullen het naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden' (Dn.12:4). Wat bedoeld de Man te zeggen dat de wetenschap zal vermenigvuldigd worden? Wij kunnen in deze tijd zeggen dat de wetenschap zeer vermenigvuldigd d.w.z. toenomen is. Het is zelfs overweldigend, zozeer dat de schepping Gods daarin nagenoeg ontkend wordt, zoals het in Genesis beschreven staat. De wetenschap begon zich op allerlei gebied te manifesteren rond het jaar 1600, om uit te groeien, zodat men niet meer geloofde. De wetenschap vermenigvuldigde zich, op elk gebied, en de evolutieleer zoals Darwin die verwoordde in zijn boek in 1859, kreeg dan ook grote bijval. In het jaar 2024 is de wetenschap zo vermenigvuldigd, dat het volgens de wetenschappers mogelijk moet zijn, gelooft men, om een 'eigen, maakbare wereld' te creëren. Het idee zoals het beschreven staat in Gods Woord, de Bijbel, dat het God zal zijn, in Zijn eniggeboren Zoon wordt niet aangenomen. De gelovigen die dit nog aannemen staan alleen. Voor degenen die Gods Woord nog wel aannemen is het belangrijk om zich ervan bewust te zijn dat het niet aan eenieder is gegeven om het te verstaan. Juist daar is geloof voor nodig. Het is dan ook belangrijk om ons los te maken van allerlei mening of gevoelens, zoals wij dat lezen in Filippenzen 2:5: 'Want dat gevoelens zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was' of 'Maar ik bid u, broeders, door

den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in één zelfden zin en in één zelfde gevoelen' (1Kor.1:10). Het zijn allen weldadige woorden, om de eenheid te bewaren. Maar dat heeft dus niet plaatsgevonden. Er is grote verdeeldheid in de christenheid. En met die zekerheid, en wat wij zien gebeuren, dat het niet blijft bestaan! De tijd der heidenen is vervuld geworden. Maar de roep is wel uitgegaan, gelijk Johannes de Doper moest spreken dat de tijd is vervuld geworden, dat de Messias stond te komen en hij opriep tot bekering, om van de Messias gekend te worden. Maar zo mogen wij dat ook geloven, dat de laatste bazuin nog geblazen wordt door het apostolisch getuigenis van onze tijd. Wij

mogen en kunnen dat getuigen, vanaf ca. 1830 tot op dit moment. Want het getuigenis bestaat nog steeds, al is het moeilijk te ontdekken. De gelovigen moeten wel de begeerte hebben het te willen ontdekken. In de christenheid is de leer regelmatig aangepast 'want de tijden zijn veranderd'. Regeringen, vooral in Europa, richten de wetten van vandaag naar de wetenschap. Want de wetenschap heeft grote invloed. De gelovige zal toch terug moeten gaan naar hoe het geschreven staat in dat eeuwige Godswoord. En dan is het de genade Gods, om het de gelovigen door de Heilige Geest te openbaren. Om te mogen verstaan zoals het is geschreven; daar verbindt Jezus zich aan. Werkende door de Heilige Geest. Dat wij mogen opmerken dat de tijd der heidenen vervuld is geworden. •

zen we dat de Heer bij die drie feesten nog een extra gebod uitvaardigt: 'Drie malen per jaar zullen al uw mannen voor het aangezicht van de Heere Heere verschijnen' (Dt.16:16). Uit dat gebod kwam voort, dat men tijdens de drie genoemde feesten pelgrimstochten hield. Pelgrims trokken ter gelegenheid van het betreffende oogstfeest op naar de tempel van Jeruzalem ter ere van de Heer. Bij die pelgrimstochten hoorden ook pelgrimslieiders. Die liederen zijn terug te vinden in het Bijbelboek Psalmen. De Psalmen 120 tot en met Psalm 134 vormen samen een reeks pelgrimslieiders. Het zijn vijftien korte psalmen. Deze liederen waren oorspronkelijk waarschijnlijk gebundeld. In deze reeks Psalmen vinden we thema's die bij pelgrimslieiders passen: het verlangen naar Sion (Jeruzalem), het onderweg zijn, het vertrouwen, de zegeningen van God en een verlangen naar vrede. De laatste, en één van de kortste Psalmen uit de reeks, is Psalm 134. Deze Psalm bestaat uit 3 verzen: '1 Een lied Hammaälôth. Ziet, looft de Heere, al gij knechten des Heeren! gij, die elke nacht in het huis des Heeren staat. 2 Heft uw handen op naar het heiligdom, en looft de Heere. 3 De Heere zegene u uit Sion, Hij, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft'. Alle vijftien pelgrimslieiders beginnen met 'Een lied Hammaälôth'. Hammaälôth kan worden vertaald door 'opgaan', waarmee het opgaan naar Jeruzalem wordt bedoeld. Daarom

zien we in nieuwere Bijbelvertalingen dat dit wordt vertaald als 'Een pelgrimslied'.

Lofzang

Behalve dat deze Psalm de afsluiting is van de reeks pelgrimslieiders, is de oorspronkelijke achtergrond van deze Psalm niet precies bekend. Er wordt wel gesuggereerd dat het lied gezongen werd als afsluiting van zo'n groot feest aan het eind van een pelgrimstocht. Het is een soort afscheidslied. Daarom bestaat het lied in feite uit twee delen. In de eerste twee verzen worden de priesters en Levieten aangespoord om de Heer te blijven loven. In het laatste vers antwoorden de priesters en Levieten het volk, door het volk op hun beurt te zegenen. In het eerste deel, de eerste twee verzen van de Psalm, worden de priesters en Levieten dus opgeroepen de Heer te prijzen. Om Hem alle eer te geven die Hem toekomt. Daarbij zien we, dat de priesters de handen opheffen naar het heiligdom. Het opheffen van de handen is een gebaar dat o.a. afhankelijkheid van de Heer laat zien. In onze Eredienst zien we dit gebaar ook. De dienstdoende dienstknecht heft bij het Votum, de opening van onze Eredienst in de drie-maal heilige Naam, de handen op met de handpalmen naar boven gericht. Ook bij het zegenen van de offers en van brood en wijn zijn de handpalmen in eerste instantie naar boven gericht. Dit om de offers en het Heilig Avondmaal voor Zijn heilig Aan-

Onze zegenbede

R.L. Scholtus

Bundel 23 begint met: 'Dat 's Heren zegen op u daal'. Het is een lied van maar vier regels, dat we een gemeentelid of elkaar vele malen per jaar toezingen. Maar wat is de achtergrond van dit lied en wat zingen we nu eigenlijk? In het Oude Testament kunnen we lezen, dat door God wetten werden uitvaardigd

aangaande drie grote feesten die jaarlijks gehouden moesten worden. In Éxodus 23 (vz. 14-19) lezen we daar voor het eerst over: 'Drie malen in het jaar zult gij Mij feest houden' (vs. 14). De grote, belangrijke jaarfeesten zijn Pesach, het Wekenfeest en het Loofhuttenfeest. Het zijn alle drie oogstfeesten. In vers 17 le-

gezicht te brengen. Pas als de offers en het Heilig Avondmaal worden gezegend, worden de handen omgedraaid. God zegent deze dan door de dienstknecht. Bij het tweede deel, het laatste vers van het Psalm, zingen de priesters en Levieten het volk toe om hen te zegenen. Je zou het dus een soort beurtzang kunnen noemen. Als we in het algemeen het woord 'zegen' gebruiken, betekent dat iets positiefs. Bijvoorbeeld als in de wereld gezegd wordt dat de medische wetenschap een zegen voor de mensheid is. Iemand die gelovig is, zal een zegen als een geschenk van God zien. De priesters en Levieten zegenen: 'De Heere zegene U uit Sion'. De zegen van de Heer uit Sion zegt ook iets over de bron van de zegen. De zegen is uit Sion, uit Jeruzalem, waar de Heer is en Gods tempel. Daar vindt de

dienst aan God plaats. Daarna gaan de pelgrims bemoedigd weer naar huis terug.

Gunst en voorbereiding

Als we kijken hoe Psalm 134 in ons liedboek staat, dan valt vooral het derde en laatste vers op. Dat vers luidt als volgt:

Dat 's Heren zegen op u daal',
Zijn gunst uit Sion u bestraal'.
Hij schiep 't heelal,
Zijn Naam ter eer:
looft, looft dan aller heren Heer!

In veel kerken wordt dit lied gezongen in een doopdienst, bij een huwelijk of bij de bevestiging van ambtsdragers. Wij apostolischen kennen het lied in een andere vorm, de vorm zoals hij is opgenomen in onze liederenbundel (Bundel 23). Wij zingen het lied met onze rechterhand zegenend

opgeheven bij soortgelijke gelegenheden, zoals een verjaardagszegen, een huwelijk, een huwelijkszegen of de wijding van een dienstknecht. Bij feestdagen zingen we elkaar door middel van dit lied de zegen toe. De tekst van de versie die wij zingen is anders:

Dat 's Heren zegen op u daal',
Zijn gunst in Christus u bestraal',
Zijn Geest maak' uwe geest bereid
voor 't erfdeel in Zijn heerlijkheid.

De eerste regel is gelijk gebleven, bij regel 2 is 'Zijn gunst uit Sion' vervangen door 'Zijn gunst in Christus'. Het zou kunnen zijn, dat deze verandering is aangebracht om het een meer algemene zegen van de Heer te laten zijn. De oorspronkelijke Psalm was immers een afscheidslied voor als het volk na een pelgrimstocht Jeruzalem, Sion dus, verliet. Het woord 'gunst' is in de Bijbel synoniem voor 'genade'. Dus als wij elkaar de gunst van Christus toewensen, dan wensen wij elkaar Gods genade toe. Deze versie van het lied zou als een samenvatting kunnen worden beschouwd van Éfeze 1 (vz.3-14). Vergelijk de eerste twee regels met vers 3: 'Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus'. De laatste twee regels zijn in de apostolische versie helemaal anders. Wat betekent die 'Zijn Geest maak' uwe geest bereid voor 't erfdeel in Zijn heerlijkheid' zin nu eigenlijk? Over dat erfdeel lezen

we ook in Éfeze 1, namelijk de verzen 13 en 14: 'In Wie ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Wie gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte; Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregen verlossing, tot prijs van Zijn heerlijkheid'. Hier wordt de wens naar de ander uitgesproken dat de Heilige Geest in de geest van de ander zal werken. Dat met als doel dat de geest wordt voorbereid om 'het erfdeel in Zijn heerlijkheid' te kunnen ontvangen. De Heilige Geest kan in ons werken door de Heilige Verzegeling. De Heilige Verzegeling is het onderpand, of onze borg, om het erfdeel te mogen ontvangen. Dat erfdeel is, dat we eeuwig bij de Heer mogen zijn en als koningen en priesters met Hem zullen mogen heersen in Zijn Koninkrijk (Opb.20: 6), maar bovenal de volkomen verlossing die volgt als de Heer komt en 'Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan Zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen' (Flp.3:21). Want wij mogen mede-erfgenamen zijn zoals vastgelegd in de brief aan de Romeinen: 'Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in Zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking' (Rm.8:17). Wat een heerlijk vooruitzicht bruidsgemeente! •

De spade regen, deel 1

De Redactie

We leven nu aan het einde van de eindtijd en dus weten we dat de wederkomst van de Heere Jezus Christus erg dichtbij is. Wat van belang is, is dat de Heer bij Zijn wederkomst Zijn kerk terug wil vinden zoals Hij deze had gesticht. Dit geldt voor de leer en de inrichting. Dus ook voor de ambten en gaven (Zie Hnd. 13:1-3, Éf. 4:11-15, 1Kor. 12:1-11). Omdat de Bijbel de grondslag is voor het leven, dient hetgeen gevonden wordt hierop gebaseerd te zijn. De ambten en gaven van de Heilige Geest staan in dienst van de verkondiging: 'Bereid u, want de Heer komt'. Dit is de taak en opdracht van de kerk van Christus om zoals Elía en Johannes de Doper Israël opriepen tot de wet en de getuigenis, de christenheid op te roepen tot de leer der heilige Schrift, de Bijbel, zoals deze in de eerste eeuw van de kerk door de dienaren die door de Here geroepen waren, werd onderwezen. Het gaat om het volgen van de oude paden (Jr. 6:16). De kerk van Christus bestaat uit de gemeenschap van allen, zonder onderscheid van tijd of plaats, die gedoopt zijn in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Christus heeft tenslotte maar één Lichaam, de kerk van alle eeuwen, waarvan Hij het Hoofd is. Alle mensen kunnen

zalig worden, mits men geloofd heeft en gedoopt is (Mc.16:16).

Het laatste tijdvak

Gelet op de opmerking omtrent het laatste tijdvak hierboven is het nuttig om het begrip 'spade regen' nader te beschouwen. Regen is het beeld van geestelijke zegeningen en in het bijzonder het beeld van de Heilige Geest en Zijn gaven. De Geest wordt op Gods volk 'uitgestort' als water, waardoor de woestijn (beeld van droogte in natuurlijke maar ook in geestelijke zin) gaat bloeien. Jesaja 32:15 zegt hierover: 'Totdat over ons uitgegoten wordt de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden'. In Deuteronomium 11:14 lezen we dat er sprake is van een spade (of late) regen: 'Zo zal ik de regen uws lands geven te zijner tijd, vroege regen en spade regen, opdat gij uw koren, en uw most, en uw olie inzamelt'. In Hoséa 6:3 lezen we dat de Heer Zelf vergeleken wordt met regen: 'Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om de Heere te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands'. Dit is zeer begrijpelijk

omdat het gaat om Zijn Geest Die is gegeven aan de mens. De profeet Joël spreekt vergelijkbare woorden in hoofdstuk 2:23 als antwoord van de Heer op de bede en boetedoening: 'En gij, kinderen van Sion! Verheugt u en weest blijde in de Heere, uw God; want Hij zal u geven die Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u de regen doen neerdalen, de vroege regen en de spade regen in de eerste maand'. In vergelijking met het natuurlijke leven: In het land Israël kent men een drietal 'regens': de vroege regen in oktober en november. In december kan er sprake zijn van zogenaamde plasregens, die als nadeel hebben dat nogal wat zaken kunnen wegspoelen. De regen die in maart en april valt is de zogenaamde late regen. Dit is de laatste regen die valt voor de doorgaans droge zomer en die noodzakelijk is om de gewassen goed te laten groeien en een goede oogst te hebben. En dat is waar het om gaat: de Heer wil in dit tijdvak alles herstellen

zoals het was in de eerste eeuw, om in geestelijke zin de oogst te aanschouwen als Hij wederkomt. Nu kunnen we een tijdsbepaling geven aan de vroege regen: dit is de uitstorting van de Heilige Geest ongeveer 30 jaar na Christus waarover in Handelingen 2 gesproken wordt. De spade of late regen is uitgestort in het laatste tijdvak begonnen in 1815.

Europa verwoest

Europa was destijds verwoest na de val van Napoleon. Ook het christelijk geloof bevond zich in een crisis. Als gevolg van de 'verlichting' en de heersende filosofieën als het rationalisme, dat de rede (het verstand) tot godin verhief, waren vele harten door ongeloof gegrepen. Voor het eerst werden atheïstische denkbeelden in het openbaar door de 'culturele elite' beleden. Anderen meenden dat het einde van de wereld dichtbij gekomen en Napoleon de antichrist was, zoals men overigens in vele andere personen (ook in latere

tijden) ook de antichrist zag. Bij het woord 'anti' moeten we niet alleen denken aan het 'tegen' iets zijn. Het woord anti betekent ook 'zich in de plaats stellen van...'. De tekenen van die tijd leken zo duidelijk: oorlog, ziekte en dood, afval van het geloof, het kon bijna niet anders: het einde was aangebroken. Dit besef was algemeen, met alle hoop, maar ook onzekerheid en angst, die ermee gepaard gingen. Dit besef ging ook aan de gelovigen van die tijd niet voorbij. Zij namen de Bijbel ter hand en onderzochten aandachtig de Bijbelboeken. Door Bijbelstudie ontdekten vele groepjes, onafhankelijk van elkaar, de armoede van de toenmalige kerk. Verscheurd door verschillende geloofsovertuigingen was er geen sprake meer van één heilige, apostolische kerk. De ambten en gaven van de kerk van de eerste eeuw waren verdwenen, terwijl in de Bijbel niet gesproken wordt over het feit dat die niet meer nodig zouden zijn. Dit werd daarom dus ook als een gebrek ervaren. In vele landen van Europa kwamen mensen bij elkaar in bidstonden om de Heer te vragen om een vernieuwde uitstorting van de Heilige Geest. Zij waren er vast van overtuigd dat God de werken van Zijn handen niet zou laten varen.

Geestelijke ontwikkeling

In Engeland leefde een geestelijke van de Anglicaanse Kerk (H. Stewart). Hij schreef een brochure, waarin de christenen aangespoord werden om ge-

meenschappelijk te bidden dat de werking van de Heilige Geest weer openbaar zou worden in Zijn Kerk. Dit document werd veelvuldig vertaald en velen gaven aan zijn oproep gehoor. Een bankier en lid van het Lagerhuis (Sir Henry Drummond) nodigde een veertigtal geestelijken uit verschillende 'kerkafdelingen' uit op zijn landgoed te Albury, om in alle rust de profetische boeken van de Bijbel verder te kunnen onderzoeken. In de jaren 1825-1829 kwamen zo elke zomer een week lang theologisch geschoolde (maar vooral zeer gelovige) personen bij elkaar. De Schotse predikant Story had al in 1827 in Albury verteld, dat er in zijn gemeente enige mensen woonden die bijzondere Geestesgaven hadden ontvangen, waarbij hij verzekerde dat het zeker niet om dweepers ging, maar om oprechte christenen. Men nam deze mededeling destijds voor kennisgeving aan. Dergelijke berichten bleven echter voortduren, onder andere over mensen die in een bepaalde geestvervoering uitspraken deden, zoals dat de Heer aan Zijn Kerk de gave van profetie zou schenken. Toen de geruchten bleven aanhouden vond een aantal personen, onder wie de advocaat J.B. Cardale en enkele artsen, het nodig de zaak zelf te onderzoeken. Deze commissie kwam tot de stellige overtuiging, dat alles wat in Londen verteld was, in overeenstemming bleek met de feiten. Thuisgekomen zette de heer Cardale zijn huis open voor gebedssamen-

komsten, waar hij en zijn vrienden ook met geestdrift getuigden van alles wat ze gezien en gehoord hadden. De eerdergenoemde Sir Drummond en E. Irving werden warme voorstanders. Tijdens een gebedskring in de woning van de heer Cardale op 30 april 1831 werd diens vrouw gedreven door de Heilige Geest en sprak de volgende woorden (vertaald uit de Engelse taal): 'De Heer wil spreken tot Zijn volk. De Heer verhaast Zijn komst. De Heer komt'. Dat het hier niet om 'selffulfilling prophecy' ging, moge blijken uit het feit dat al in februari 1828 de eerste profetie kwam in een kerk in het Duitse plaatsje Karlshuld, midden in een moerassig gebied dat ontgonnen werd en waar arme handwerkers met hun gezinnen de bevolking vormden. Contacten met Engeland hadden men niet. De pastoor (Johann E.G. Lutz) had er een opwekking ondervonden en op een gegeven moment begonnen een man

en twee vrouwen gedreven door de kracht van de Heilige Geest te spreken. Dit was voor de heer Lutz nieuw én volkomen onverwacht. Hij ondervroeg de betreffende personen naar wat zich in hen afspeelde. Zij antwoordden: 'Wij weten niets van de uitingen, voor we beginnen te spreken. Er komt een kracht over ons en ons worden de woorden ingegeven die we moeten uitspreken'. Deze mensen stonden bij Lutz bekend als trouwe en gewetensvolle personen. Daarom geloofde hij hen en nam de uitgesproken woorden in geloof aan. Het eerste profetische woord luidde: 'Weet gij niet, gij kinderen Gods, dat gij in de laatste dagen leeft, waarin de Heer zal wederkomen? Weet gij niet dat de Heer u, voor Hij komt, wederom apostelen, profeten, evangelisten en herders, en kerken als in de aanvang zal geven?'

Het tweede deel van dit artikel verschijnt in de editie die wij in december 2024 zullen uitgeven. •

Uitnodiging

In de maand november zullen er D.V. een aantal bijeenkomsten gehouden worden om te spreken over Gods Woord. Tijdens de studiebijeenkomst op 21 november wordt na een korte inleiding gesproken over 'De wederkomst van Christus als Bruidgom'. Hierbij wordt uw inbreng zeer op prijs gesteld. Tijdens de bijeenkomst van 28 november zal in dezelfde opzet 'De wederkomst van Christus als Rechter' centraal staan. Als genoemd worden de bijeenkomsten gehouden op 21 en 28 november. De middagen en de avondbijeenkomsten kennen dezelfde inhoud. De middagstudies vangen aan om 14.00 uur (einde 16.00 uur). De avondstudies om 20.00 uur (einde 22.00 uur).

De bijeenkomsten worden gehouden in het Hervormd Dienstgebouw, Oude Rijksweg 450, 7954 GD Rouveen. U kunt zich opgeven via de website www.ontmoetingsdag.org of via jlmstraetemans@planet.nl (023 – 5285561). •

Judadag 2024

R.C. Boekhout

De Judadag van dit jaar werd opnieuw in Kerkelijk Centrum de Rank in Nieuwegein gehouden. Een locatie waar we al diverse keren te gast mochten zijn. Het uitnodigende thema voor dit jaar was 'als een bruid getooid'. Na het zingen van enkele liederen (Gz.84: vz. 1 en 4 en Gz. 83: vz. 3 en 5) en het lezen van een tweetal teksten in de Bijbel (Gn. 24: 52 -67 en Mt. 19: 16 -30) werden de aanwezigen opgesplitst in een aantal groepen om verder van gedachten te wisselen over het thema. Hierbij werd o.a. besproken wat de geestelijke beelden van Abraham, Izak, Eliëzer, Rebecka, het voorhoofdsiersel, de sieraden en het huwelijk van Izak en Rebecca zijn. In samenhang hiermede kwam aan de orde of wij werkelijk het verlangen hebben om dienstbaar te zijn en ons los te maken van de zaken die ons nu (nog) binden aan de aarde. Hier is een positieve ontwikkeling waar te nemen, juist gelet op de zaken die er in de wereld spelen. Angst, onzekerheid en persoonlijke omstandigheden kunnen echter nog in de weg staan. Benadrukt wordt niet alleen op de zondag met de zaken van Zijn koninkrijk bezig te zijn. Juist door er ook op andere da-

gen actief mee te zijn worden wij minder bepaald bij de dagdagelijkse zaken.

Na de lunch werd gesproken over een profetisch woord uit 1868 en een woord uit 2018 inzake de openbaarmaking van de gees-

telijke gaven. Het eerste woord is inhoudelijk te vergelijken met de wijze waarop de Heer Zich in deze tijd openbaart. De geestelijke gesteldheid in het algemeen is afwachtend en terughoudend. In het eerste woord geeft de Heer ook direct aan wat Hij van Zijn duurgemaakt volk verwacht. Dienstbaar zijn, de Erediensten bezoeken en dus ook de geestelijke voeding tot ons nemen (het Heilig Avondmaal), het gebed (als de adem van het geloof), het niet onthouden van de tienden (o.a. Maleáchi 3:10). Ook hier is weer het gevoel dat wij de Heer moeten geven Die van ons vraagt: 'Doe Mij recht'. Het is immers alles van Hem. Hij zal de arbeid zegenen en een vuur van ijver in ons hart doen ontsteken zodat het verlangen naar Hem vuriger wordt en wij onze hoop

en verwachting op onze Bruidgom richten. Dat was dan ook de opstap naar het tweede woord omtrent het feit dat de Heer de Zijnen wil versieren met de gaven van de Heilige Geest. Het is goed om ons ervan bewust te zijn dat het een geschenk van Hem is en tot Zijn eer. Laten wij Hem niet bedroeven en ons gereed maken en in Zijn hand stellen.

Aansluitend was er sprake van een Eredienst en een bidstond, waarbij de Heer uitdrukkelijk werd gebeden door jong en oud. Gezegend trok eenieder daarna naar het zijne, de woorden van de dag meedragende in het hart en met een vast voornemen Hem op Zijn wegen te volgen. •

Op de volgende (laatste) pagina een landkaart waarop het dorpje Karlshuld naar voren komt. Dit ligt ca. 90 km ten noorden van München. In 1840 telde dit dorpje bijna 1400 inwoners. Voor zover bekend openbaarde de Heer Zich daar in 1828, dus vlak voor de profetische woorden die in Port Glasgow (Schotland) gebracht werden, voor het eerst in het laatste tijdvak. Het woord Gods, door mensenmond gebracht, luidde: 'Weet gij niet, gij kinderen Gods, dat gij in de laatste dagen leeft, waarin de Heer zal wederkomen? Weet gij niet dat de Heer u, voor Hij komt, wederom apostelen, profeten, evangelisten en herders, en kerken als in de aanvang zal geven?'. Een duidelijke openbaring dat de Heer Zijn werk weer zou voortzetten.

De gemeente stond onder leiding van de heer J.E.G. Lutz. Uiteraard begreep men in eerste instantie de uitingen van de Geest niet. Pas in 1842 maakte hij kennis met de apostolische gemeenschap. De heer Lutz was zeer verrast toen hij hoorde dat profetieën met vrijwel dezelfde bewoordingen als in Karlshuld ook in Engeland en Schotland waren gebracht. Na latere bezoeken erkende hij de leer en ontving hij in Engeland de Heilige Verzegeling. Hij stichtte aansluitend diverse gemeenten in het zuidelijke deel van Duitsland.